

مروری بر روشهای مدیریت داده‌های ورودی در مدل‌های شبیه‌سازی و تشریح روش ساختاریافته برای سیستم‌های

گسسته

سرور فرخی^{۱*}، حسن شاه محمد^۲، فاطمه شکرریز^۳

۱- دانشجوی دکتری مهندسی صنایع، دانشگاه آزاد واحد تهران شمال

sorourfarokhi@gmail.com

۲- دکتری مهندسی صنایع، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

۳- کارشناس ارشد، مهندسی صنایع گرایش سیستم‌های اقتصادی، پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای پژوهشکده راکتور

shekarriz@gmail.com

چکیده

یکی از مراحل بسیار مهم در شروع پروژه‌های شبیه‌سازی سیستم‌های گسسته، تجزیه و تحلیل داده‌های ورودی است. تشخیص مناسب توزیع برای داده‌های ورودی عامل بسیار مهمی از لحاظ وقت و صرف منابع کاری محسوب می‌شود. چرا که فرضهای نادرست در ورودی‌ها موجب انحراف و ناکارآمدی در خروجی‌های مساله شبیه‌سازی شده می‌گردد. از آن جا که درک روابط و ساختار حاکم بر داده‌ها و اطلاعات، می‌تواند دانشی ارزشمند ارایه نماید؛ نیازمند استفاده از مکانیسمی هستیم تا به بهترین وجه داده‌ها در شبیه‌سازی به کار گرفته شود لذا پیش از هر تحلیلی بایستی از صحت و تناسب داده‌ها و اطلاعات موجود اطمینان داشت. این موضوع حیاتی سبب شده تا آماده‌سازی داده و اطلاعات پیش از به کارگیری واقعی آن‌ها پایه و اساس تحلیل قابل‌اعتنایی باشد. از این رو سنگ بنای عملیات شبیه‌سازی خوب، به کارگیری و دسترسی به داده‌های اولیه خوب و مناسب است؛ اما تا کنون رهنمود مفصلی برای چگونگی اجرای روند تهیه و تجزیه و تحلیل داده‌ها با روش ساختاریافته‌ای وجود ندارد. مقاله حاضر روش ساختاریافته‌ای را ارائه می‌کند که شامل شرح ۱۳ فعالیت و ارتباطات درونی آنهاست.

واژگان کلیدی:

شبیه‌سازی سیستم‌های گسسته، داده‌های ورودی، اهمیت آماده‌سازی داده‌ها، الزامات صحت داده‌ها

۱- مقدمه

"شبیه‌سازی سیستم‌های گسسته (DES)" نشان داده است که ابزار قدرتمندی برای پشتیبانی تصمیم در توسعه تولید میباشد. (ویلیامز، ۱۹۹۶). علیرغم اینکه این ابزار امکاناتی را برای دقت در تحلیل دینامیک در زمینه بهبود تولید یا کسب اطمینان از پیاده‌سازی مناسب محصولات یا تجهیزات تولیدی جدید، در اختیار قرار میدهد، صنعت این ابزار را به طور کامل به کار نگرفته است. (اریکسون، ۲۰۰۵). یکی از نقطه‌ضعف‌های DES طولانی بودن مدت زمان لازم جهت انجام مطالعات شبیه‌سازی میباشد. (یوهانسون، یانسون، و کیناندر ۲۰۰۳). زمانبر بودن مطالعات، بالاخص زمانی مشهود است که DES در مراحل طراحی مفهومی جهت معرفی محصول جدید یا پیاده‌سازی تجهیزات تولیدی جدید به کار گرفته می‌شود. در این نوع پروژه‌ها، اغلب ضروری است که به منظور کاهش زمان تولید پروژه سریعاً به تحلیل‌ها واکنش داده شود. مطالعات پیشین نشان داده‌اند که مرحله داده‌های ورودی به طور میانگین ۳۱٪ زمان کل پروژه را به خود اختصاص می‌دهد (اسکوگ و یوهانسون ۲۰۰۷)، و تریولا (۱۹۹۴) نیز با گزارش نتایج مشابهی چنین عنوان کرده است که مرحله داده‌های ورودی ۱۰ تا ۴۰ درصد زمان پروژه را صرف خود می‌کند. تمرکز بسیاری از کارها بر ایجاد اتوماسیون فرایند گردآوری داده‌های ورودی بوده است. به عنوان نمونه، راندل و بولمسیو (۲۰۰۱) روشی را برای کاستن از زمان تولید پروژه نشان داده‌اند که از شبیه‌سازی کارخانه تحت هدایت پایگاه داده‌ها استفاده می‌کند. رابرتسون و پرا (۲۰۰۲) شرح داده‌اند که چگونه "سیستم کسب و کار شرکتی" می‌تواند به مثابه یک منبع داده‌های شبیه‌سازی مورد استفاده قرار گیرد، و به این ترتیب، برای افزایش سرعت گردآوری داده‌های ورودی سودمند باشد. از سوی دیگر، ایجاد اتوماسیون کامل تمام فرایند مدیریت داده‌های ورودی مستلزم آن است که منابع اصلی داده‌ها به نحو مناسبی تهیه شده باشند. با این حال، در بسیاری از موارد، این منابع برخی از داده‌های ضروری برای شبیه‌سازی را حذف می‌کنند،

بالاخص داده‌هایی که برای سنجش پویایی سیستم مورد بررسی به آنها نیاز هست (رابرتسون و پرا ۲۰۰۲؛ هو، وو، و تای ۲۰۰۴). مضافاً اینکه، شرکت‌های کوچک و متوسط به صورت مستمر نیز داده‌های تولید را جمع‌آوری نمی‌کنند. از این رو، برای پشتیبانی از فرایندهای مرسوم‌تر کاری، در کل روند مراحل داده‌های ورودی، به روش‌های ساختاریافته‌ای نیز نیاز هست. (پرا و لیاناگ ۲۰۰۰، لتون و سپالا ۱۹۹۷) به علاوه، نمونه‌های موفق این نوع از روش‌ها را فقط با مطالعه راهنماهای پرشمار راجع به ساختاردهی تمامی پروژه‌های شبیه‌سازی، می‌توان یافت (بنکس و همکاران ۲۰۰۴؛ لا ۲۰۰۷؛ پید ۱۹۹۵). هدف مقاله حاضر این است که روشی ساختاریافته برای فعالیت‌های مرحله داده‌های ورودی (شناسایی، گردآوری، تحلیل و ذخیره‌سازی) در کوتاهترین زمان برای رسیدن به درست‌ترین اطلاعات ارائه دهد. پیشی در میان چندین پروژه شبیه‌سازی تکمیل شده انجام گرفت تا الزامات طراحی برای روش مذکور شناسایی گردد. در روش ارائه شده، مهمترین گامهای فرایند داده‌های ورودی در پروژه‌های DES به اجمال مطرح شده است.

۲- مدیریت داده‌های ورودی

در این مقاله، مدیریت داده‌های ورودی به عنوان فرایند کاملی برای کسب اطمینان از کیفیت و اجرای شبیه‌سازی و بازنمایی تمامی پارامترهای مربوط به داده‌های ورودی مدل‌های شبیه‌سازی، تعریف می‌گردد. این روند مراحل ذیل را شامل میشود:

- ✓ شناسایی پارامترهای ورودی مربوطه
- ✓ گردآوری همه اطلاعات لازم برای بازنمایی پارامترها به عنوان ورودی مناسب شبیه‌سازی
- ✓ تبدیل داده‌های خام به بازنمایی‌ای با کیفیت مطمئن
- ✓ مستندسازی داده‌ها برای ارجاع و باز-استفاده آتی

تمرکز ما بر مدیریت داده‌های لازم برای تحقق مدل است. به علاوه، رویکرد اتخاذ شده در این مقاله اصولاً با نیت داده‌های کمی بوده است و از این رو، از پیش چنین فرض شده است که روابط منطقی میان موجودیت‌های مدل، در مدل مفهومی مورد بررسی قرار می‌گیرند. به جهت تحقق مدل و معتبرسازی آن، داده‌ها را در سه دسته زمینهای طبقه‌بندی مینمایند (پید ۲۰۰۳)، لکن علاوه بر آن رابینسون و باتیا (۱۹۹۵) داده‌ها را برحسب دسترس‌پذیری و قابلیت گردآوری‌شان به سه دسته دیگر به شرح ذیل تقسیم می‌کنند:

دسته اول: داده‌های موجود

دسته دوم: داده‌هایی که موجود نیست اما قابل گردآوری میباشد.

دسته سوم: داده‌هایی که موجود نیست و غیرقابل گردآوری می‌باشد.

ارجاع به این طبقه‌بندی به هنگام مدنظر قرار دادن روش‌های داده‌های ورودی بسیار سودمند است، چرا که این سه دسته از داده‌ها، در حین گردآوری، مستلزم رویکردهایی هستند که با یکدیگر تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای دارند.

- داده‌های دسته اول: داده‌هایی است که از پیش موجود است مانند "نظام‌های کسب و کار شرکتی" یا داده‌هایی که قبلاً برای مطالعه دیگری اخذ و بررسی شده‌اند. این نوع از داده‌ها به راحتی قابل حصول بوده و در این موارد تحلیل و معتبرسازی داده‌ها انجام میگردد.
 - داده‌های دسته دوم: مستلزم کوشش بیشتر است چون لازم است که حین مطالعه شبیه‌سازی گردآوری شوند.
 - داده‌های دسته سوم: نه از قبل آماده است و نه قابل گردآوری است، و این اغلب به خاطر روندها یا تجهیزات جدید مورد بررسی میباشد. تخمین داده‌های دسته سوم مستلزم یک راهبرد به درستی طراحی شده و موشکافانه است، تا به این ترتیب کیفیت مدل حفظ گردد.
- تمرکز ادبیات موجود درخصوص مدیریت داده‌های ورودی، عمدتاً بر چگونگی بازنمایی مجموعه‌های مبسوطی از داده‌های خام در مدل‌های شبیه‌سازی است (رابینسون ۲۰۰۴، پرا و لیاناگ ۲۰۰۰). از این رو، اطلاعات فراوانی راجع به چگونگی گزینش یک توزیع آماری یا تجربی مناسب در اختیار میباشد. نتیجتاً، رهنمودها و اطلاعات راجع به مجموعه‌های گوناگون توزیع، "تخمین‌های بیشینه درست‌نمایی" (MLE) و آزمون‌های نیکویی برازش^۲ به خوبی توصیف شده‌اند.

۳- گردآوری اطلاعات تحقیق

روش پیشنهادی مبتنی بر بررسی پروژه‌های شبیه‌سازی شده و استفاده از نتایج مصاحبه‌های شبه-ساختاریافته (دنس کومبه ۱۹۹۸) است که طی آنها کاربران شبیه‌سازی، تجربیاتی را که از پروژه‌های DES انجام گرفته در حد فاصل ۷ سال کسب کرده‌اند و در اختیار گذاشته‌اند، می‌باشد. حین بررسی پروژه‌های شبیه‌سازی شده، فرایندهای کاری اعمال شده بر هریک از پروژه‌ها به دقت مورد بررسی قرار گرفتند. دیگر آنکه، به چندین مساله روندهای داده‌های ورودی پروژه‌ها پرداخته شده است. همچنین پاسخگویان، تاملات خود راجع به مسائلی که در ارتباط با مدیریت داده‌های ورودی با

^۱ Maximum Likelihood Estimation

^۲ goodness-of-fit

آنها مواجهه شده اند را به اشتراک گذاشتند. همچنین اگر پاسخگوها درخصوص گامهای مهم برای کاراتر ساختن مدیریت داده‌های ورودی در پروژه‌های آتی DES پیشنهاداتی داشتند، این پیشنهادات در مصاحبه‌ها پوشش داده شدند. از اعضای درگیر در هر یک از پروژه‌های مورد بررسی برآورد ارزش یک روش از پیش تعریف شده برای مدیریت داده‌های ورودی خواسته شده است. در پاسخ به پرسش مشخص "آیا فکر می‌کنید که مرحله مدیریت داده‌های ورودی در پروژه شما در صورت اعمال یک روش ساختاریافته، سریعتر انجام می‌شد؟" با سنجش ۱ تا ۷ (۱ به این معنا است که پاسخگو کاملاً مخالف است و ۷ به این معنا است که وی کاملاً موافق است). میانگین برابر با ۵٫۷۳ بوده است. دلایل مشخص در جدول ۲ ارائه شده‌اند و نشان از آن دارند که در یک شیوه ساختاریافته‌تر کار با داده‌های ورودی، توان بالقوه نویدبخش تری وجود دارد. دلایل مذکور در یک ترتیب نزولی چیده شده‌اند و در راس آنها، پرتکرارترین دلایل جای دارند. هیچ توضیحی برای مخالفت‌ها داده نشد (فقط یکی از پاسخ‌ها زیر ۴ بود).

فواید عمده موردانتظار از نظر مصاحبه‌شوندگان درخصوص افزایش سرعت و کیفیت مدیریت داده‌های ورودی با انتخاب اجرای یک روش ساختاریافته به شرح ذیل می‌باشد:

- افزایش آگاهی و تمرکز بر شناسایی پارامترهای صحیح، پیش از آغاز به گردآوری داده‌ها
 - گسترش تعریف ساختار کار
 - تاکید بر فعالیتهای نامشهود اما مهم، نظیر معتبرسازی جداگانه داده‌های ورودی
 - افزایش تمرکز بر شناسایی منابع داده‌ای صحیح و کسب اطمینان از اینکه همه داده‌ها یافت خواهند شد
- به علاوه، مصاحبه‌های انجام شده چندین نکته جالب توجه را درخصوص مسائل مرتبط با داده‌های ورودی پیش آورد که احتمالاً با استفاده از یک روش ساختاریافته می‌شود از آنها اجتناب کرد. این مسائل در جدول ۱ به صورت خلاصه ارائه شده‌اند

جدول ۱: مشکلات پیش رو در صورت عدم وجود روش ساختاریافته‌ای برای جمع‌آوری داده‌ها

علت ریشه‌ای	مساله پیش آمده
مشکل اصلی این مساله پیش آمده اسن است که هر چیزی از آغاز اندازه‌گیری شده بدون اینکه صحت و دقت لازم آن مشخص گردد.	تعداد زیاد شاخص‌های اندازه‌گیری‌ها با توجه به سطح جزئیات مدل
هیچ تحلیل دقیقی برای بررسی این موضوع که همه داده‌ها یافت خواهند شد یا خیر انجام نگرفته است.	انجام چند دور اضافی گردآوری داده‌ها در اواخر کار
روش‌های گردآوری به درستی انتخاب نشده‌اند و از پیش به وضوح تعریف نگردیده‌اند.	چندین بار جمع‌آوری داده‌های خام با شکست منجر گردید
ناکارا بودن روند معتبرسازی.	تکرارهای فراوان در گردآوری داده‌ها
عدم وجود معتبرسازی جداگانه برای داده‌ها.	

۴- روش پیشنهادی

روش پیشنهادی انتخاب شده از بین روش‌های موجود از فعالیت‌های مشخصی به شرح ذیل تبعیت می‌کند. روش پیشنهادی برای مدیریت داده‌های ورودی، به خوبی با کارهای بنکس و همکاران (۲۰۰۴)، لا (۲۰۰۷)، پگدن، شنون و سادوفسکی (۱۹۹۵) مطابقت دارد. همه آنها حاوی روش‌هایی برای انجام پروژه‌های DES هستند. در این روش‌ها، بخش مدیریت داده‌های ورودی، نماینده کسر کوچکتری از یک پروژه کامل است. این کسر کوچکتر را در ادامه با تفصیل بیشتری شرح داده شده است:

۴-۱- شناسایی و تعریف پارامترهای مربوطه

اولین گام به هنگام آماده‌سازی داده‌های ورودی برای مدل‌های شبیه‌سازی این است که پارامترهایی که حضورشان در مدل ضروری است شناسایی شوند. شاید این کار ساده‌ای به نظر آید، اما به خاطر مسائلی چون پیچیدگی زیاد سیستم و گزینش تراز مناسبی از جزئیات برحسب تعریف و مقاصد مساله نمی‌بایست کوششی که برای این کار لازم است را کم اهمیت در نظر گرفت (پرا و لیاناگ ۲۰۰۰). تجسس دقیق سیستم، مثلاً با نشست‌های تمرینی یا نشست‌های پیش از مشاهده، و مصاحبه‌های مفصل با متخصصین روند داده‌ها، از اهمیت بالایی برخوردار است. ارجح آن است که شناسایی داده‌ها در ارتباط تنگاتنگ با ایجاد یک مدل مفهومی انجام گیرد (رابینسون و باتیا ۱۹۹۵).

به علاوه، مدل‌ها و روش‌هایی برای پشتیبانی از روند شناسایی وجود دارد که به گزینش تراز مناسبی از جزئیات (لتونن و سپالا ۱۹۹۷) و تصمیم‌گیری در این خصوص که کدام پارامترها اغلب برای مدل کردن موجودیت‌ها یا روندهای مشخص لازمند، یاری می‌رسانند. "داده‌های هسته‌ای شبیه‌سازی ساخت و تولید (CMSD)" یکی از این قبیل مدل‌ها و روش‌ها است که توسط "سازمان استانداردهای تفسیرپذیری شبیه‌سازی" (SISO) پیش برده می‌شود (لی و همکاران ۲۰۰۷). نهایتاً اینکه، این فعالیت صرفاً شامل شناسایی پارامترهای ذیربط نیست. لازم است که همه پارامترها برحسب چگونگی اندازه‌گیری‌شان و بازنمایی‌شان در مدل تعریف گردند. در بسیاری از این نمونه‌های مورد مطالعه، نبود تعریف پارامتر، سردرگمی را در روند

مدیریت داده‌های ورودی سبب شده است. برای اجتناب از این مساله لازم است که متخصصین در کار دخیل شده و توضیح دهند که شرکت به طور معمول چگونه پارامترهای متفاوت را تعریف و اندازه‌گیری می‌کند.

۴-۲- مشخص کردن الزامات صحت داده‌ها

اغلب بهتر است برای بالاتر بردن کیفیت داده‌ها تا آنجا که ممکن است داده‌های خام گردآوری شود تا بازنمایی‌های مناسبی برای پارامترهای شبیه‌سازی تولید شود. اما برای حفظ کارایی شایسته است که برای بررسی صحت هر پارامتر تمایز قائل شد. می‌توان به موجودیت‌های سیستم که به میزان قابل ملاحظه‌ای بر عملکرد مدل تاثیر نمی‌گذارند کمتر و به موجودیت‌های خطرناک‌تر توجه نمود. از این رو، گلوگاه‌های احتمالی و بخش‌های محدود سیستم نیازمند صحت و همچنین اعتبار بالایی برای داده‌ها هستند.

حین مدیریت داده‌های ورودی، پیش از تهیه مدل، این بار نیز، شناخت حاصل از سیستم، تنها منبع ممکن برای تعیین میزان اهمیت داده‌ها برای عملکرد مدل است. به عنوان مثال، اگر یک زنجیره متوالی تولید دارای یک منبع باشد که زمان پردازش آن در قیاس با سایر منابع بالادستی و پایین‌دستی به میزان قابل ملاحظه‌ای بیشتر باشد، داشتن اطلاعات صحیح راجع به آن اهمیت بیشتری دارد چرا که احتمالا همین منبع است که بسامد پرونداد را کنترل می‌کند. البته بعداً و در ادامه پروژه این امکان هست که برای تحلیل حساسیت داده‌های ورودی آزمایشی خلق نمود، آزمایشی که واری می‌کند تا معلوم شود که آیا داده‌های گردآوری شده برای اعتبار مدل کفایت می‌کنند یا خیر. این مکمل بسیار پرقوتی برای تصمیمات اولیه درخصوص الزامات صحت است. توصیه می‌شود که تحلیل حساسیت برای تمامی موارد مرزی انجام شود.

عامل دیگری که بر کوشش‌ها و تعداد نمونه‌های آماری لازم برای یک پارامتر مشخص تاثیر می‌گذارد تغییرپذیری روند است، که آن را هم می‌توان با استفاده از شناخت حاصل از روند، پیش‌بینی کرد. انتظار می‌رود که خصوصیات روند رفتار ثابتی را از خود نشان دهند. از سوی دیگر، عواملی که تغییرپذیری بالایی دارند نیازمند نمونه‌های بیشتری هستند تا بتوانن ازشان بازنمایی خوبی ارائه کرد. به عنوان نمونه یکی از متداول‌ترین انواع داده‌های ورودی داده‌های از کارافتادگی است. داده‌های توصیف‌کننده "زمان تعمیر"^۳ و "زمان خرابی"^۴ اغلب بسیار متغیرند و اگر هیچ داده پیشینه‌ای طی یک دوره زمانی طولانی گردآوری نشده باشد، با توجهات کوتاه‌مدت نمی‌توان آنها را تشخیص داد. پریکا و همکاران (۲۰۰۸) برای TTR و TTF هر دو مثالی را درخصوص صحت و تخمین ارائه کرده‌اند. آنها همچنین توصیه کرده‌اند که برای تخمین توابع احتمالاتی TTR و TTF دستکم ۲۳۰ نمونه باید گردآوری شود البته اگر امکان‌پذیر باشد.

۴-۳- شناسایی داده‌های موجود

به منظور صرفه‌جویی در زمان حین مدیریت داده‌های ورودی، مهم است که از همه داده‌هایی که پیش از این گردآوری شده‌اند، یعنی داده‌های دسته اول، استفاده شود. جنبه‌های مربوط به شبیه‌سازی اغلب درحین فرایند تعیین مشخصات سیستم‌های گردآوری داده‌ها و پایگاه‌های داده‌ها نادیده گرفته می‌شوند. از این رو شرکت‌ها به غلط باور دارند و مدعی‌اند که همه داده‌های لازم برای شبیه‌سازی را در اختیار دارند. پس بسیار مهم است که همه منابع داده‌های موجود بررسی شوند تا اطمینان حاصل شود که داده‌های لازم را می‌توان استخراج کرد و اینکه به نحو مناسبی اندازه‌گیری می‌شوند. بسیاری از پروژه‌های مورد مطالعه تحقیق حاضر این مساله را تجربه کرده بودند. یادگیری و درک ساختار همه منابع در بسیاری اوقات کاری بس زمان-بر است (اسکوگ و یوهانسون ۲۰۰۷).

سهم قابل ملاحظه‌ای از داده‌های موجود برخاسته از سیستم‌های گردآوری خودکار یا دستی است که از آنها برای پیگیری برخی جنبه‌های سیستم استفاده می‌شود. به عنوان مثال، سیستم پرداختن به سفارشات، سیستم‌های نگهداشت، سیستم‌های جذب نیروی انسانی و سایر پایگاه‌های داده‌ای. از دیگر منابع متداول داده‌ها، نظام‌هایی هستند که مورد استفاده سایر کارکردهای شرکت میباشند از قبیل سیستم‌های "برنامه‌ریزی منبع شرکتی"^۵ "برنامه‌ریزی مواد خام"^۶ و "اجرای ساخت و تولید"^۷. داده‌ها را می‌توان در مطالب حاصل از تحلیل‌های قبلی نیز یافت، به عنوان نمونه مطالعات انجام گرفته درخصوص بسامدها و تناوب‌ها، تولید ناب، پروژه‌های مرتبط با کیفیت یا سایر روندهای طراحی سیستم.

ماحصل این فعالیت فهرستی از منابع برای پارامترهایی است که در دسته اول جای می‌گیرند. به علاوه، اگر برخی منابع رایانه‌ای می‌شوند، لازم است که دستورالعمل‌هایی هم درخصوص چگونگی استخراج هر پارامتر در آنها گنجانده شود.

^۳ - Time To Repair (TTR)

^۴ - Time To Failure (TTF)

^۵ - Enterprise Resource Planning (ERP)

^۶ - Material Planning Systems (MPS)

^۷ - Manufacturing Execution Systems (MES)

۴-۴- انتخاب روش‌هایی برای کسب داده‌های ناموجود

اگر چنانکه در اغلب مطالعات شبیه‌سازی می‌بینیم، برخی از داده‌ها یا هیچکدامشان از پیش موجود نیستند، لازم است که یا کسب گردند و یا تخمین زده شوند. در این فعالیت، روش‌های اکتساب و تخمین برای داده‌های این دو دسته، تعریف شده و انتخاب می‌شوند. انتخاب‌ها مبنایی برای ارزیابی و تصمیم برای فعالیت بعد خواهند بود. (زمانی که تمامی داده‌ها یافت شده و می‌توان گردآوری داده‌ها را آغاز کرد). گردآوری داده‌ها برای یک مدل DES می‌تواند به طرق گوناگون انجام گیرد. متداول‌ترین و احتمالاً آسانترین راه این است که از یک کرنومتر استفاده کرده و در امتداد خط تولید، پارامترها را برای تک‌تک گام‌های روند جمع‌آوری داده‌ها اندازه‌گیری کرد. در هر گام روند، و برای هر محصول متفاوت، اندازه‌گیری‌ها برای تمامی پارامترهای شناسایی شده در فعالیت ۴-۱ انجام می‌گیرد. این روش کم و بیش آشفته است اما اجرایش سریع است. به هنگام در نظر گرفتن مکان و زمان آغاز و انتهای یک روند لازم است دقت شود. از این رو، مهم است که تعاریف پارامترها، که آنها هم در فعالیت ۴-۱ وضع شده‌اند، در نظر گرفته شود. اگر بیش از یک نفر به گردآوری داده‌ها می‌پردازند، بایستی اطمینان حاصل شود که همگی از یک روش اندازه‌گیری استفاده می‌کنند. سایر مثال‌های روش‌های گردآوری دستی عبارتند از مطالعات بسامد^۸، تحلیل ویدیویی.

در صورتی که قرار است پروژه نتایج دقیق‌تری ارائه کند، یا اگر همه موجودیت‌های داخل مدل هنوز در واقعیت وجود ندارند، ارجح آن است که مطالعات زمانی در ترازوی جزئی‌تر انجام گیرد. البته به این ترتیب زمان بیشتری باید صرف مرحله داده‌های ورودی پروژه شود. مطالعات اندازه‌گیری روش‌ها-زمان^۹، تحلیل فعالیت و روش توالی-مبنا^{۱۰} (یوهانسون و کیناندر ۲۰۰۴) و طراحی برای مونتاژ^{۱۱} (بوت‌روید و دوورست ۱۹۸۹) می‌توانند برای عملیات‌های دستی یا خودکار، حین اصلاح سیستم‌های مونتاژ کنونی یا طراحی یک سیستم مونتاژ جدید، مورد استفاده قرار گیرند. برای سایر سیستم‌ها، توصیه می‌شود که از ابزارهای روند-مدارتر شبیه‌سازی یا تقلید^{۱۲} استفاده شود تا داده‌های ورودی با کیفیت خوب برای مدل‌های DES خلق گردد. زمانهای چرخه را به عنوان نمونه می‌توان از ابزارهایی برای برنامه‌نویسی آفلاین روبات‌ها، تقلید PLC، یا تولید کد برای ماشین‌های NC استخراج کرد.

البته در خیلی از اوقات و زمانی که سیستم هنوز وجود ندارد (داده‌های دسته سوم)، هیچ اطلاعاتی اصلاً وجود ندارد و برای مقادیر پارامترها باید به تخمین‌ها اتکا کرد. رابینسون (۲۰۰۴) سه گزینه برای پشتیبانی از این گمانه‌زنی^{۱۳} ارائه می‌دهند: بحث با متخصصین امر از قبیل فروشندگان ماشین‌الات یا مهندسين تولید خود شرکت، مرور داده‌های پیشینه‌ای از سیستم‌های مشابه در همان سازمان یا سازمانی دیگر، و نهایتاً، برای برخی روندها، داده‌های استاندارد موجود است که پیش از این اندازه‌گیری شده و در کتابخانه‌های روند ذخیره شده‌اند. یک موقعیت دشوار دیگر برای گردآوری داده‌ها زمانی است که انسانها دخیل باشند. انسانها در همه موارد منطقی عمل نمی‌کنند و بسیار بیش از سایر اجزای سیستم پیش‌بینی‌ناپذیرند.

۴-۵- بررسی یافتن یا عدم مشاهده تمامی داده‌های مشخص شده

ضروری است که بررسی شده و معلوم گردد که آیا با نظر به خروجی فعالیت‌های پیشین، به‌طور مثال، داده‌های موجود، روش‌های ممکن گردآوری و تعداد نمونه‌های لازم، امکان یافتن همه پارامترها وجود دارد یا خیر. از این رو، این را نمی‌توان یک تصمیم بله یا خیر دانست؛ می‌بایست کافی بودن نقاط داده‌ای، صحت داده‌ها و کیفیت داده‌ها مدنظر قرار گیرد. اگر در این گام اشتباهی صورت گیرد، این خطر وجود دارد که بعدها به کار آسیب رساند به عنوان مثال در فعالیت ۴-۱۰، چرا که کمتر از کفایت بودن نقاط داده‌ای در این گام باعث خواهد شد که تخمین بدی از تابع احتمال انجام گیرد.

اگر یافتن همه داده‌ها ممکن باشد، می‌توان با حداقل ریسک تکرارهایی که ضروری نیستند را در آینده، که در نتیجه مشکلات در روند گردآوری داده‌ها هستند، کار را ادامه داد. از سوی دیگر، اگر معلوم گردد که یافتن برخی پارامترها ناممکن است، الزامات صحت یا ذریبط بودن پارامتر باید مجدداً مورد ارزیابی قرار گیرد.

^۸ - frequency studies

^۹ - MTM (Methods-Time Measurement ۱۹۷۳)

^{۱۰} - SAM (Sequence-based Activity and Method analysis)

^{۱۱} - DFA (Design for Assembly)

^{۱۲} - emulation

^{۱۳} - guess-work

۴-۶- ایجاد برگه داده ها

به منظور حفظ انسجام در روند گردآوری داده ها، لازم است که یک برگه داده ها تهیه گردد. تمامی داده‌های خام، و نیز تمامی داده‌های تحلیل شده، باید در یک جا نگهداری شوند که اغلب اوقات یک صفحه‌گسترده یا، در پروژه های بزرگ، یک پایگاه داده است. بسیاری از تیم‌های پروژه تلاش می کنند تا با ذخیره سازی داده‌های خام در صفحه‌گسترده‌های موقت و ذخیره‌سازی داده‌های تحلیل‌شده به صورت مجزا و در یک واسطه^{۱۴} صفحه‌گسترده شبیه‌سازی، در وقت صرفه‌جویی کنند. اغلب، این رویکرد به خاطر نبود ساختار و از دست رفتن داده ها اثر معکوس می‌گذارد، چرا که این خطر وجود دارد که اطلاعات ذخیره شده در ارتباط با اطلاعات دیگری جایگزین شوند (اطلاعات دیگری بر روی آنها نوشته شود). استفاده از ساختارهای از پیش تعریف شده داده ها نظیر CMSD (لی و همکاران ۲۰۰۷) راهی موثر برای طراحی برگه‌داده‌های مناسب است. ساختار داده ای CMSM مبتنی بر یک طرح "زبان وحدت‌یافته مدل‌سازی"^{۱۵} است که از آن، یک سند موردی^{۱۶} "زبان نشانه گذار توسعه یافته"^{۱۷} (XML) می‌توان ایجاد کرد تا بدین ترتیب برای یک مدل یا یک سیستم داده‌های مشخصی را ذخیره نمود.

۴-۷- گردآوری داده‌های موجود

در این فعالیت، تمامی داده‌های دسته اول از منابع داده‌های موجود، که در گام ۴-۳ شناسایی شده‌اند، گردآوری یا استخراج می‌شوند. داده را می‌توان به صورت خام یافت و یا ممکن است از پیش تحلیل شده و در مدل‌های شبیه‌سازی آماده استفاده باشند. داده‌های از پیش تحلیل شده وارد گام معتبرسازی داده ها، یعنی گام ۴-۱۱ میشوند. بر اساس تعداد نمونه‌ها برای همه پارامترها، که تصمیم‌گیری درخصوص آن برحسب الزامات صحت در گام ۴-۲ انجام می‌گیرد، تعداد کافی از نقاط داده ای از منابع، که اغلب پایگاه داده ای هستند، استخراج می‌شود. پس از آن، برای استخراج نمونه‌ها به شکلی مناسب، اغلب به محاسبات اضافه بر این نیاز است. به علاوه، اکثریت موارد نیازمند نوعی روند غربالگری^{۱۸} هستند. نتیجه نهایی این فعالیت، مجموعه‌ای از نقاط داده‌ای خام است که آماده تحلیل هستند تا به این ترتیب در گام ۴-۹ یک توزیع آماری یا تجربی فراهم گردد. برای داده‌های از پیش تحلیل‌شده، اغلب نیازی به آماده‌سازی بیشتر نیست و به همان صورت می‌توان آنها را در برگه داده ها گزارش کرد.

۴-۸- گردآوری داده‌های ناموجود

این فعالیت، اندازه‌گیری‌های داده‌های تولیدی که پیش از این موجود نبوده‌اند، و نیز تخمین عملکرد برای تجهیزات آبی را شامل می‌شود. از این رو، داده ها از نوع دسته دوم یا سوم (رابینسون و باتیا ۱۹۹۵) به دسته اول تغییر می‌کنند. ورودیهای این فعالیت عبارتند از اینکه کدام پارامترها می‌بایست اندازه‌گیری شوند (برگرفته از فعالیت ۴-۱)، چند نمونه برای پارامترهای دسته دوم گردآوری شود (برگرفته از فعالیت ۴-۲) و اینکه از کدام روش‌های جمع آوری استفاده گردد. (برگرفته از فعالیت ۴-۴).

برای داده‌های دسته دوم، این فعالیت ممکن است واقعا زمانبر باشد چون گردآوری داده ها اغلب به صورت دستی انجام می‌گیرد. اغلب ترجیح داده می‌شود که تعداد نمونه ها بیش از ۲۰۰ باشد (پریکا و همکاران ۲۰۰۸). از سوی دیگر، گردآوری داده‌های دسته سوم، اگر که مفروضات مبتنی بر اطلاعات حاصل از روند اجرایی متخصصین باشد، مدت زمان کمتری را دربرمیگیرد. با این حال، اگر مفروضات مبتنی بر داده‌های گذشته حاصل از روندهای مشابه باشد، گردآوری داده‌های دسته سوم هم می‌تواند زمان‌بر باشد.

ماحصل این فعالیت - سازگار با فعالیت ۴-۷ مجموعه ای از داده‌های خام است که حاضر برای تحلیل و آماده شبیه‌سازی در گام ۴،۹ هستند. برای داده‌های دسته سوم، نتایج اغلب بر روی فرمی که مناسب شبیه‌سازی است ارائه می‌شود و نهایتا در یک برگه داده‌ای گزارش می‌شود.

۴-۹- آماده نمودن بازنمایی آماری یا تجربی

چنانچه در فعالیت های ۴-۷ و ۴-۸ ذکر شد گردآوری عملی داده‌ها، یا به داده‌های از پیش تحلیل شده یا به مجموعه‌هایی از داده‌های خام منجر میشوند. برای داده‌های ثابت، بخش تحلیلی کار اغلب چندان پرزحمت نیست اما داده‌هایی که توصیف کننده تغییرپذیری هستند کوشش بیشتری می‌

^{۱۴} - interface

^{۱۵} - Unified Modeling Language (UML)

^{۱۶} - instance document

^{۱۷} - eXtensible Markup Language (XML)

^{۱۸} - filtering

طلبند. تغییرپذیری باید بازنمایی شود، عموماً با استفاده از یکی از این چهار گزینه (رابینسون ۲۰۰۴): ردها، توزیع های تجربی، خودراه اندازی^{۱۹}، یا توزیع های آماری. البته هریک از این چهار گزینه نقطه قوتها و نقطه ضعفهایی دارند، و قبل از انتخاب لازم است که ارزیابی شوند. دیگر اینکه، بازنمایی آماری، در صورتی که ممکن باشد، شیوه بسیار محبوبی برای توصیف تغییرپذیری است و از این رو، تحقیقات بسیاری وجود دارد که این رویکرد را اتخاذ کرده اند. ابزارهای متعددی در پشتیبانی از روند مدل کردن ورودی وجود دارد Expert Fit و Stat Fit دو نمونه از این ابزارها هستند و بسیاری از بسته های نرم افزاری تجاری برای شبیه سازی نیز قابلیت مدل کردن ورودی را دارند. در صورت عدم دسترسی به این ابزارها متخصصین مجبور میباشند که کار را به شیوه سخت تر انجام دهند. لمیس (۲۰۰۴) توصیف خوبی از مدل کردن "دستی" ورودی ارائه می کند که شامل گامهای زیر است:

- ارزیابی استقلال نمونه

- انتخاب یک یا چند مجموعه توزیع برای ارزیابی

- تخمین پارامترها با، مثلاً، MLE

- ارزیابی کفایت مدل با استفاده از آزمون نیکویی برازش

- متصور ساختن کفایت مدل با استفاده از نمودارهای P-P یا Q-Q

نتیجه این فعالیت این است که برگه داده ها با بازنمایی های داده ها که در مدل شبیه سازی آماده استفاده اند، تکمیل می شود.

۴-۱۰- سنجش کافی بودن بازنمایی

تصمیم گیری در این خصوص کافی بودن بازنمایی های حاصل از فعالیت ۴-۹ همواره آسان نیست. در بهترین حالت، یک توزیع آماری منتخب را می توان با یک آزمون goodness-of-fit، و اغلب در سطح $\alpha=0.05$ ، توجیه ریاضیاتی کرد (پریکا و همکاران ۲۰۰۸). اما، بالاخص وقتی تعداد نمونه ها زیاد است، آزمونها بسیار محافظه کارانه اند و تقریباً غیرممکن است که هریک از بازنمایی ها در این آزمون موفق شوند. از این رو، بسیار مهم است که مهندس شبیه سازی بر اساس الزامات صحت مشخص شده برای هر پارامتر در خصوص سطح لازم معناداری تصمیم بگیرد. به همین دلیل، ممکن است در برخی موقعیت ها ترجیح با مقایسه گرافیکی بازنمایی و داده های اصلی و اولیه باشد. در ادامه و طی پروژه شبیه سازی، می توان بر روی بازنمایی هایی که تناظر ضعیفتری با داده های جهان واقعی دارند یک تحلیل حساسیت نیز انجام داد. در این شیوه، پارامترهای خطیر شناسایی شده و ممکن است که برای این عامل ها به بررسی های بیشتری در خصوص صحت داده ها نیاز باشد.

اگر بازنمایی ها، بر اساس الزامات صحت، کافی نباشند، به گردآوری داده های بیشتر و تحلیل بیشتر نیاز است. دیگر راه حل ها عبارتند از تغییر بازنمایی تغییرپذیری (نگاه کنید به فعالیت ۴-۹) یا، در بدترین حالت، بررسی مجدد الزامات صحت برای یک پارامتر مشخص و، نتیجتاً، برای کل مدل شبیه سازی.

۴-۱۱- معتبرسازی بازنمایی های داده ها

معتبرسازی داده ها فعالیت مهمی است به منظور اطمینان از اینکه تمامی داده های خام به درستی اندازه گیری و غربال شده اند، و اینکه محاسبات و تحلیلها در حین روند آماده سازی به درستی اجرا گردیده اند. سارگنت (۲۰۰۵) این فعالیت را بسیار دشوار دانسته و گفته است که " برای کسب اطمینان از صحیح بودن داده ها کار چندانی نمی توان کرد". یک دلیل این است که داده ها به خودی خود اغلب بخشی از فرایند معتبرسازی اند. لیکن کسب اطمینان از اعتبار ظاهری^{۲۰} و پیروی از فرایندهای خوب در کل روند گردآوری داده ها، شروع مناسبی میباشد.

اعتبار ظاهری را می توان با همکاری با متخصصین روند در طی کل مرحله مدیریت داده های ورودی و همچنین یک واریسی نهایی در نزدیکی انتهای کار، مثلاً استفاده از مصاحبه های ساختاریافته بیشتر، تحقق بخشید. به علاوه، در کنار اعتبار ظاهری، روشهای دیگری نیز برای معتبرسازی داده ها پیش از استفاده از آنها در مدل شبیه سازی وجود دارد. سارگنت (۲۰۰۵) همچنین از "مقایسه با سایر روشها" به عنوان تکنیکی برای معتبرسازی کل مدل شبیه سازی یاد می کند. این تکنیک را می توان در معتبرسازی داده ها از طریق مقایسه آنها با نتایج معلوم یا داده های سایر مدل های معتبرسازی شده گذشته، به کار بست.

از آنجا که مدل همواره بازنمایی ساده ای از سیستم واقعی خواهد بود، بسیار مهم است که درک شود چه داده هایی برای عملکرد مدل اهمیت اساسی دارند. زیرا چنانکه در فعالیت ۴-۲ دیده شد، معتبرسازی های تمام و کمال بر روی پارامترهای بسیار مهم در قیاس با پارامترهایی با اهمیت کمتر، واجب تر است. برای اینکه نهایتاً اطمینان حاصل گردد که هیچ اشتباهی در روند تمایز میان پارامترهای اساسی و غیر-اساسی صورت نگرفته است، می توان پس از ساخت مدل یک تحلیل حساسیت را انجام داد.

^{۱۹} - bootstrapping

^{۲۰} - face validity

لازم به ذکر است که معتبرسازی داده ها یک زمان دیگر نیز در حین ساخت مدل انجام می‌گیرد، چون با فرض اینکه از یک روش پروژه نظیر آنهایی که لا (۲۰۰۷) و بنکس و همکاران (۲۰۰۴) توصیف کرده‌اند پیروی شود داده ها بخشی از معتبرسازی مدل در ادامه خواهند بود. با این همه، باز هم یک معتبرسازی خوب داده ها شیوه‌ای بسیار کارا برای کاهش دادن نیاز به تکرارهای اضافی بعدی در گردآوری داده ها است، چرا که اشتباه‌های احتمالی در زودترین زمان ممکن تشخیص داده می‌شوند.

۱۲-۴- بررسی انجام یا عدم انجام معتبرسازی

اگر معتبرسازی داده ها برای همه پارامترها طی فعالیت ۴-۱۱ موفقیت‌آمیز باشد، بازنمایی‌ها آماده می‌باشند که در مدل شبیه‌سازی مورد استفاده قرار گیرند. نظر به دشواری‌های همراه با معتبرسازی داده ها که پیش از این ذکر شد، تیم پروژه می‌بایست به خاطر داشته باشند که داده ها هنوز می‌توانند مساله‌ساز بوده و بعدا باعث ناموفق شدن معتبرسازی مدل در طی پروژه شوند. با این حال، معتبرسازی داده ها آغاز خوبی است که از بسیاری تکرارهای غیرضروری آتی در گردآوری داده ها جلوگیری می‌کند. از سوی دیگر، اگر یک معتبرسازی داده به خاطر یک یا چند پارامتر به شکست بیانجامد، لازم خواهد شد که قدمی به عقب برداشته و علت مساله شناسایی شود. در خیلی اوقات مساله برخاسته از سوءمحاسبات در فعالیت تحلیل و آماده‌سازی (۴-۹) است اما گاه نیز گردآوری یا استخراج بیشتر داده‌های خام اجتناب‌ناپذیر است. در موارد نادر، شاید لازم شود که همه راه را برگشته و روش‌های گردآوری منتخب مجددا ارزیابی گردد.

۱۳-۴- اتمام مستندسازی نهایی

مستندسازی روندی مستمر در سراسر مرحله مدیریت داده‌های ورودی است، و از همان فعالیت اول و هنگام شناسایی و تعریف پارامترها آغاز می‌شود. بخش اعظم اطلاعاتی که بایستی مستند سازی شوند باید از پیش در برگه داده ها موجود باشند، از جمله پارامترهای گزیده، داده‌های خام، و نهایتا بازنمایی‌های منتخب برای شبیه‌سازی. اما اغلب چیزهایی هم هستند که برای ارجاع و بازاستفاده آتی اهمیت دارند و در برگه داده ها موجود نیستند. به عنوان مثال، منابع داده ها، روش‌های گردآوری، نتایج معتبرسازی، و تمامی مفروضات انجام شده حین روند داده‌های ورودی که همگی برای حفظ اعتبار داده‌ها در آینده بسیار ضروری‌اند. نتیجه نهایی این فعالیت یک گزارش داده و برگه تکمیل شده داده ها است. هردو اینها در مستندسازی نهایی کل پروژه شبیه‌سازی گنجانده می‌شوند.

نتیجه گیری

هدف از مطالعه حاضر این است که از بین روشهای ارائه شده در خصوص مدیریت داده‌های ورودی شبیه‌سازی، روشی ساختار یافته برای تمامی روند مدیریت داده‌های ورودی مدل‌های شبیه‌سازی (از جمله شناسایی، گردآوری، و آماده‌سازی) در پروژه‌های DES انتخاب و ارائه گردد. این روش شامل ۱۳ فعالیت و ارتباطات درونی آنها است. طی مروری بر چند پروژه شبیه‌سازی انجام شده در صنعت، نبود یک نحوه عملیاتی واضح و روشن برای کار با داده‌های ورودی شناسایی گردیده است. به علاوه، نتایج نشان می‌دهند که یک شیوه ساختار یافته‌تر برای کار، توان بالقوه قابل ملاحظه‌ای برای افزایش سرعت و کیفیت در مرحله داده‌های ورودی پروژه‌های DES دارد. البته لازم است تاکید شود که پیش از این نیز کارهایی در توضیح روش‌های مفصل برای گردآوری و تحلیل داده‌های شبیه‌سازی وجود داشته است. به عنوان نمونه، لمیس (۲۰۰۴) و لا (۲۰۰۷) روند مدل‌کردن ورودی را عمدتا از نقطه‌نظری آماری وصف می‌کنند. به علاوه، پرا و لیاناگ (۲۰۰۰) روشی را برای شناسایی سریع پارامترهای ورودی ارائه می‌نمایند. لکن تمرکز تحقیق حاضر بر پیوند دادن همه فعالیت‌های تحت مدیریت داده‌های ورودی به انتخاب شیوه‌ای کارا بوده است. برخی از پروژه‌هایی که در این مطالعه مورد ارزیابی قرار گرفتند در شرکت‌هایی اجرا شده‌اند که تجربه محدودی از DES دارند. به علاوه، بسیاری از اعضای پروژه به صورت روزانه و به عنوان تنها وظیفه شغلی‌شان بر روی شبیه‌سازی کار نمی‌کنند. فرض بر این بوده است که بکارگیری روش در چنین اوضاع و احوالی بیشترین فایده را در بر دارد چرا که سازمان‌های باتجربه‌تر و مهندسان مجرب‌تر شبیه‌سازی به صورت مستمر و تکرارشونده، فرایندهای کاری موثر را کشف و مستند می‌کنند. با این حال همیشه این خطر وجود دارد که مسیر کهنه‌ای پیش گرفته شده و از این روش پیشنهادی برای این قبیل سازمانها نیز می‌تواند ارزشمند واقع شود.

پس از این تحقیق، در مرحله بعد بایستی تحقیقی صورت گیرد در این زمینه که روش پیشنهادی را معتبرسازی کرده و تاثیر آن بر کیفیت داده ها و سرعت در مدیریت داده‌های ورودی را ارزیابی نمود.

- ۱- Hatami, S. ۱۹۹۰. Data requirements for analysis of manufacturing systems using computer simulation. In Proceedings of the ۱۹۹۰ Winter Simulation Conference, ed. O. Balci, R. P. Sadowski, and R. E. Nance, ۶۳۲-۶۳۵. New Orleans, Louisiana.
- ۲- C-F., W-H. Wu, and Y-M. Tai. ۲۰۰۴. Strategies for the adaptation of ERP systems. *Industrial Management & Data Systems* ۱۰۴:۲۳۴-۲۵۱. Gherardi, S., Nicolini, D., Odella, F., ۱۹۹۸a. Toward a social understanding of how people learn in organizations: the notion of situated curriculum. *Manage. Learning* ۲۹, ۲۷۳-۲۹۷.
- ۳- Hollocks, B. W. ۲۰۰۱. Discrete-event simulation: an inquiry into user practice. *Simulation Practice and Theory* ۸:۴۵۱-۴۷۱.
- ۴- Johansson, B., J. Johnsson, and A. Kinnander. ۲۰۰۳. Information structure to support discrete event simulation in manufacturing systems. In Proceedings of the ۲۰۰۳ Winter Simulation Conference, ed. S. Chick, P. J. Sánchez, D. Ferrin and D. J. Morrice, ۱۲۹۰-۱۲۹۵. New Orleans, Louisiana.
- ۵- Leemis, L. ۲۰۰۴. Building credible input models. In Proceedings of the ۲۰۰۴ Winter Simulation Conference, ed. R. G. Ingalls, M. D. Rossetti, J. S. Smith, and B. A. Peters, ۲۹-۴۰. Washington, D.C
- ۶- Lehtonen, J-M., and U. Seppälä. ۱۹۹۷. A methodology for data gathering and analysis in a logistics simulation project. *Integrated Manufacturing Systems* ۸:۳۵۱-۳۵۸.
- ۷- Perera, T., and K. Liyanage. ۲۰۰۰. Methodology for rapid identification of input data in the simulation of manufacturing systems. *Simulation Practice and Theory* ۷:۶۴۵-۶۵۶.
- ۸- Randell, L. G., and G. S. Bolmsjö. ۲۰۰۱. Database driven factory simulation: a proof-of-concept demonstrator. In Proceedings of the ۲۰۰۱ Winter Simulation Conference, ed. B. A. Peters, J. S. Smith, D. J. Medeiros, and M. W. Rohrer, ۹۷۷-۹۸۳. Arlington, Virginia.
- ۹- Robertson, N., and T. Perera. ۲۰۰۲. Automated data collection for simulation?. *Simulation Practice and Theory* ۹:۳۴۹-۳۶۴.
- ۱۰- Robinson, S., and V. Bhatia. ۱۹۹۵. Secrets of successful simulation projects. In Proceedings of the ۱۹۹۵ Winter Simulation Conference, ed. C. Alexopoulos, K. Kang, W. R. Lilegdon, and D. Goldsman, ۶۱-۶۷. Arlington, Virginia.
- ۱۱- Sargent, R. G. ۲۰۰۵. Verification and validation of simulation models. In Proceedings of the ۲۰۰۵ Winter Simulation Conference, ed. M. E. Kuhl, N. M. Steiger, F. B. Armstrong, and J. A. Joines, ۱۳۰-۱۴۳. Orlando, Florida
- ۱۲- Trybula, W. ۱۹۹۴. Building simulation models without data. In ۱۹۹۴ IEEE International Conference on Systems, Man, and Cybernetics. *Humans, Information and Technology*, ۱:۲۰۹-۲۱۴. IEEE
- ۱۳- Williams, E. J. ۱۹۹۶. Making Simulation a Corporate Norm. In Proceedings of the ۱۹۹۶ Summer Computer Simulation Conference, ed. V. W. Ingalls, J. Cynamon, and A. V. Saylor, ۶۲۷-۶۳۲. New Orleans, Louisiana.